

Szombaton reggel fegyverben állt a Mars-téri laktanya legénysége, — mert a tanyai kocsik a kaszánya előtt ütöttek tanyát

(A Délmagyarország munkatársától.) A pénzügyi bizottság szombati ülésén történt. Röpültek a 10, 20, meg a 100 ezer pengők és éppen arról volt szó, hogy a Mars-tér rendezése előbb-utóbb halaszthatatlanná válik. Lám szombaton is, a tanyai kocsitábor az előző napi esőtől felázott téren nem foglalhatta el a kilüszött helyet és csak a teret szegélyező kövezetre állhatott fel. Miután itt azonban nem volt elegendő hely, mesélte a bizottsági ülésen Mihályffy László főmérnök, a kocsik végig sorakoztak a kaszánya előtt is és csak a főbejáratot hagyták szabadon.

Igen ám, de azt nem tudták a jó tanyai magyarok, hogy a kaszánya elé tilos a felvonulás. A magyarok nem ismerik a katonai kaszányaszabályokat, hát csak sorakoztak

rendületlenül a kaszánya elé.

Tíz óra után minden megtelt és a piac erősen megelégnült. Ugyanebben az időben izgatottan rohant fel egy tiszt Mihályffy főmérnökhöz a városházára:

— Főmérnök ur itt csinálni kell valamit! A kaszánya előtt kocsitábor ütött tanyát. A laktanyaszabályzat értelmében, ha előtte gyülekezés támad, a katonaságot azonnal fegyverbe kell szöszíteni az udvaron! Főmérnök ur ez parancs! Reggel óta a katonák fegyverben állnak a kaszánya udvaron!

A kedves história elbeszélése élénk derűt keltett a bizottsági tagok között. A tanyaiakat azonban ezentul kioktatják, hogy többet nem sorakozhatnak a kaszánya elé.

A pénzügyi bizottság meg van elégedve az üzemek gazdálkodásával, — a költségvetést hozzászólás nélkül fogadták el

Csak a közisztasági üzem személyi kiadásait sokallták

(A Délmagyarország munkatársától.) A város pénzügyi bizottsága háromnapos vita után, szombaton befejezte a költségvetés tárgyalását. A szombati napon az üzemek kerültek sorra és nem egy érdekes adat világított rá a város gazdálkodására.

Az ülés, amelyen ezuttal is dr. Somogyi Szilveszter polgármester elnökölt, azzal kezdődött, hogy Scultéy Sándor főszámvévő összegezte a város háztartásának mérlegét és kijelentette, hogy a tárgyalások során a városrendezési programba felvett 177.000 pengőnél 260 pengős bevételi többlet mutatkozik, tehát a kövezesekre az 1929. évben 177.260 pengőt lehet fordítani.

A Délmagyarország már pénteki számában jelezte a pénzügyi bizottság üléséről szóló tudósításban, hogy a fenti összeg valójában alig tesz ki többet mint 50—55.000 pengőt, mert 120.000 pengő fenntartási és javítási munkálatokra szükséges.

177.260 pengő városrendezésre! A bizottsági tagok egymásra néztek, a podeszta csendesen meg is jegyezte:

— Nincsen más, mint szomorúan egymásra nézünk!

— Legalább a csatornaügyben menjünk egy lépéssel tovább — mondotta Wimmer Fülöp — az pénzbe sem kerül.

Ki kell írni a csatornatervekre a pályázatot.

Mihályffy László műszaki tanácsos megjegyezte, hogy a csatornaépítésekéről szóló közgyűlési határozat jelenleg a népióléti minisztériumban fekszik.

Wimmer Fülöp: Nem kell bevárni a döntést, ki kell írni a tervpályázatot!

Tulajdonképpen csak ezután kezdődött az üzemek költségvetésének tárgyalása.

A hirdetői üzem

az eddigi 2000 pengő helyett ezután — 6000 pengőt hoz a városnak. A szeszfőzdék a jövő évben 7000 pengőt szolgáltatnak a város kasszájába; ezévből 4000 pengővel járultak a város terhejhez.

A halászlé üzem

is emelkedő tendenciát mutat. Itt az ezévi 6500 pengővel szemben 8500 pengő jut a városnak. A halászlé üzemnél újból szóba került

a Fehér-tó hasznosításának terve,

amelyre Scultéy főszámvévő megjegyezte, hogy alighanem igen csekély költséggel megoldható majd ez a régen huzódó kérdés. Arról van ugyanis szó, hogy a Fehér-tónál fog végigvonulni a pest-vármegyei vadvizet levezető csatorna, ami azután táplálhatná a halastóvá átalakított Fehér-tót. Nagy forgalmat bonyolít le

a városi zálogház.

tal végéről, először találkozáván ilyen különös természetű tüneményrel.

— Jé, apukám, micsoda az?

A fiatal apák családi humorával feleltem:

— A fogam, fiam. Most esett ki.

— Érdekes. Pedig a szádban nem is látszott, hogy neked ekkora fogad van.

— Hja, tudod, ez bölcsességfog.

— Hát az ilyen borzasztó nagy?

— No, nem mindenkié. Mentül okosabb az ember, annál nagyobb a bölcsességfogja.

— Szabad megnézni, apukám?

— Hogyne, kislányom, — mondtam kegyesen, mert nem voltam én kőszívű apa már ifjú apának sem.

Szokás szerint aztán mindjárt el is ajánlottam magam és mentem dolgomra, haza se kerültem estig, amikor a gyermek már a paplankája alá bujt. Ahogy bemegyek jóéjszakát csókolni a két szemére és fölgyujtom az éjjeli szekrénykéjén a vilányt, látom, hogy a nagy görbe dísznőgyar ott fekszik szép kék-bársony tokban, át is van kötve sárga szalagcskával.

— Hát ez? — csodálkozok rá a gyerekre, akiknek kipattan a szeme a lámpafényre.

— A te bölcsességfogad, apukám, — gyullad a fehér arcomon a büszkeség kis piros szívszörzsepe.

— Ó, te csacsikám, — mondom meghatva és megcsórogattam az aranyhaját.

— Igen, — mondja büszkén — még rá is jegyeztem, micsoda ez, látod?

Az ám, csakugyan, a sárga pántlika egy papírsikocsát szorít az agyarhoz és arra rá van

írva szép pókhasu betűkkel, hogy apukám bölcsességfogakieset 1910 február 1-én.

— Ó, kjs majmom, hát hogy jutott ez eszedbe? — nevettem el magam könnybelábadt szemmel.

— Láttam az íróasztalomban a multkor, hogy te is eltetted az én fogam, mikor kiesett, hát én is csak megörzöm a tiedet.

Hiszen ha csak megörzítet volna, akkor ez a történet nem jegyződne fel a jelenkor és a jövőendő okulására. De Panka nem lett volna nő, ha másnap apa bölcsességfogát el nem vitte volna az iskolába, pályatársnői szívek repesztésére:

— Ebből láthatások, milyen nagyon okos ember az én apukám!

És aznap délből negyven kislány leste otthon az apukájának szápanyilását és soha többet az én Pankámnak annyit irigye nem volt, mint azon a napon. És soha többet énám olyan hódolattal nem néztek, mint amilyenel negyven tiszta szempár másnap délből rámszegeződött, amikor Pankát megvártam az iskola kapujában.

— Ó, milyen jó ennek a Pankának, hogy ilyen borzasztó okos apukája van! — sóhajtották utánunk, ahogy a dícsőség aranyos palástjában elvonultunk előttük.

Hogy Panka őrizgeti-e még a bölcsességfogamat, nem tudom, s restellem tőle megkérdezni. De én fogytig őrzöm mint szimbólumot. Valahányszor találkozásom van az ugynevezett dícsőséggel, mindig megjelenik előttem a nagy görbe agyar, mint intő ujj, hegyével fölfele:

— Egy szót se higj el belőle, félre! — az

Óvás!

Az utóbbi időben gyakran bukkannak fel világhírű készítményünk silány utdanzatai, amelyek megtévesztően utdanozzák a Diana sósborszesz közismert jellegzetes alakját.

Ezek ellen a védjegybitorlást és tiltségtelen versenyt képező üzelmek ellen igénybe vesszük a rendelkezésünkre álló és súlyos következményekkel járó törvényes eszközöket.

Óva intünk mindenkit az ilyen megtévesztő utdanzatok forgalombahozatalától és kérjük a fogyasztóközönséget, hogy a neldán tapasztalt visszaéléseket saját érdekében közölje velünk.

Diana Ipari és Kereskedelmi Rt.
Budapest.

Bl.69

Ez a legújabb városi üzem ebben az évben 5000 pengőt tartalékol, a jövőben 8000 pengő lesz az az összeg, amelyet a tartalékalapra fordítanak. Ezek a tartalékolások azt a célt is szolgálják, hogy a zálogház később saját tőkéjével dolgozzon.

A városi gőzfürdő

is többet tud jövőre befizetni, mint ezévből fizetett. A 10.000 pengővel szemben 30.000 pengő az előirányzat. A nagyobb plusz természetes következménye a melegvízforrás kihasználásának, amely kezemes összeggel redukálta a gőzfürdő kiadásait.

A városi téglagyár saját erejéből fizeti a kölcsön kamatját, a tőketörlesztést és még 5000 pengőt a városi pénztárba is befizet. Ennek ellenére a város most mégis eladja ezt az üzemet, mert nem modern. Van reflektáns is és a komoly tárgyalások már a közeli napokban megindulnak.

A tápéi réten

a város mezőgazdasági üzeme (576 hold) 20.000 pengővel járul a közterhekhez. Az üzem ez év végéig kifizeti 28.000 pengős adósságát az eladott termés árából.

5000 pengővel járul a városi pénztárba

az autóbuszüzem.

Az autóbuszüzem nagy terhekkel kénytelen küzdeni. 26.560 pengőt kell csak az államnak utadoban fizetni. Egészen világos kép tárult a pénzügyi bizottság elé ennek a pontnak a tárgyalásánál, hogy miért nem fejlődik Magyarországon az autóforgalom abban a mértékben, mint a nyugati államokban.

Csupa panaszszertű vád a főszámvévő minden szava a rossz utak ellen. Nincsenek rendes államj utak, mérhetetlen mennyiségű autógumi pusztul, de romlanak a kocsialkatrészek és így óriási az az összeg, amely egyre nehezebben fekszik az autóbuszüzem költségvetésére.

A kisvasutára

312.000 pengőt fizetett a város. Ez az összeg némi csökkenést mutat az 1929-iki üzemi költségvetésben. 292.000 pengőbe kerül jövőre a kisvasut, amelynek a polgármester újból megjegyezte, hogy a motorok beállításával nagy javulást remél. A kisvasut összebevétele egyébként 500.000 pengő volt, amelyből 130.000 pengőt fordítottak a személyzet illetményeire. Mihályffy László műszaki tanácsos szerint ez az összeg valójában csak 108.000 pengő, mert 22.000 pengő mint napszámos illetmény a vasut dologi kiadásaihoz számítandó. Általános érdeklődés kísérté

a közisztasági üzem

tételeit.

A város tereinek és utcáinak tisztántartására 341.000 pengőt fordítanak. Nagy összeget emészt fel a közisztasági üzem személyzetének járandósága: 360.000 pengőt. (A személyzet létszámába van felvéve 71 uccaseprő és 42 kocsi.)

A pénzügyi bizottság határozottan sokallta a nagy személyzeti kiadást, fel is hívják a közisztasági üzemet, hogy ez ellen tegye meg a szükséges lépéseket.

Legutoljára maradt

a színház.

124.000 pengőt ad a város a színháznak, amihez hozzáveszik a mutatkozó 36.000 pengő pénztármaradványt, tehát 160.000 pengőt fordít a város a színházra.

Alaposan megduzzadtak egyelőre a színház sze-